

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 13 0 К 007418 23 Кж 2
Бања Лука, 07.02.2023. године

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија Обрена Бужанина, као предсједника вијећа, др Вељка Икановића и Даниеле Миловановић, као чланова вијећа, уз учешће записничара Софије Рибић, у кривичном предмету против оптуженог С.Ђ. због кривичног дјела обљуба са дјететом млађим од петнаест година из члана 172 став 3 у вези са ставом 1 Кривичног законика Републике Српске, одлучујући о жалби његовог браниоца изјављеној против рјешења Окружног суда у Добоју број 13 0 К 007418 23 Кв 3 од 31.01.2023. године, у сједници вијећа одржаној дана 07.02.2023. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се, као неоснована, жалба браниоца оптуженог С.Ђ. изјављена против рјешења Окружног суда у Добоју број 13 0 К 007418 23 Кв 3 од 31.01.2023. године.

О б р а з л о ж е њ е

Рјешењем Окружног суда у Добоју број 13 0 К 007418 23 Кв 3 од 31.01.2023. године у поступку контроле оправданости утврђено је да и даље постоје разлози за притвор против оптуженог С.Ђ., због кривичног дјела обљуба са дјететом млађим од петнаест година из члана 172 став 3 у вези са ставом 1 Кривичног законика Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС), који је на основу члана 197 став 1 тачка г) Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС) последице потврђивања оптужнице продужен за најдуже двије године.

Против овог рјешења благовремено је изјавио жалбу његов бранилац Душан Тодоровић, адвокат из Д., због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања и повреде кривичног закона са приједлогом да се жалба уважи и побијано рјешење укине и предмет врати првостепеном суд на поновно одлучивање.

Пошто је испитао побијано рјешење у вези са жалбеним приговорима, у смислу одредбе члана 320 ЗКП РС, овај суд је одлучио као у изреци из следећих разлога:

Жалба рјешењу приговара да контрола оправданости притвора није извршена у законском року јер је посљедње рјешење о притвору донесено 28.11.2022. године, а побијано рјешење којим се утврђује да и даље постоје разлози за притвор 31.01.2023. године. Осим тога, по схватању жалбе, суд је неправилно примијенио одредбе закона јер поводом контроле оправданости није одржао рочиште на коме би се расправила оправданост притвора. Тврди да је тиме онемогућио странке, а прије свега оптуженог, да се изјасне о измијењеним околностима, чиме је повриједио његово право на одбрану.

Слиједом тога жалба сматра да је оваквим поступањем првостепени суд починио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 311 став 1 тачка г) и став 2 ЗКП РС и члана 6 став 1 Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода (ЕКЉП).

Супротно жалбеним приговорима овај суд налази да у побијаним рјешењем нису почињени пропусти које жалба наводи. У конкретном случају првостепено рјешење о продужењу притвора донесено је 29.11.2022. године, а постало је правноснажно дана 06.12.2022. године, када је рјешењем Врховног суда Републике Српске одбијена жалба браниоца оптуженог изјављена против тог рјешења. С обзиром да је побијано рјешење донесено 31.01.2023. године, то је очигледно да је суд контролу оправданости притвора извршио и прије истека два мјесеца од доношења последњег рјешења о притвору. Суд је овлашћен да контролу оправданости притвора изврши кад год нађе да је то потребно и оправдано, па тако и прије истека рока од два мјесеца, јер законом није у томе ограничен нити је то на штету права притвореног лица већ је у његову корист.

Суд контролу оправданости притвора врши по службеној дужности, без одржавања рочишта које закон за ову процесну радњу не прописује, и за то му није потребан приједлог странака или њихова иницијатива. Рок од два мјесеца рачуна се од правноснажности посљедњег рјешења о притвору, а не од дана стављања оптуженог у притвор, без обзира да ли се ради о рјешењу о одређивању или продужењу притвора или којим је одбијен приједлог странака за укидање притвора. С обзиром да је рок одређен истеком два мјесеца суд треба да одлучи први дан по истеку рока од два мјесеца, осим ако то из оправданих разлога није у могућности када тај рок, у складу са наведеним околностима, може бити и дужи.

Сходно томе поступајући на наведени начин првостепени суд није починио битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 311 став 1 тачка г) и став 2 ЗКП РС, како то жалба неосновао тврди.

Такође првостепени суд је правилно утврдио да се ради о ванредним околностима, с обзиром на висину запријеђене казне, посебну тежину дјела због начина извршења и посљедица, тако да би пуштање оптуженог на слободу, резултирало стварном пријетњом нарушавања јавног реда. Све то указује на нужност даље примјене мјере притвора по основу одредбе члана 197 став 1 тачка г) ЗКП РС. О томе је првостепени суд дао ваљане разлоге, које у потпуности прихвата и овај суд, па се жалилац са хипотетичким питањем одакле је суду познато да се околности нису измијениле и са тврдњом о паушалном закључивању упућује на њих.

Стога је из наведених разлога, а на основу одредбе члана 337 став 3 ЗКП РС, одлучено ја као у изреци овог рјешења.

Записничар
Софија Рибих

Предсједник вијећа
Обрен Бужанин

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Биљана Аћић